

OVER 5 JAAR...

Mooie verhalen vallen weg

Na de opleiding fysiotherapie ben ik (nu 61) in 1987 als zelfstandig ondernemer begonnen. Vooruitstrevend als ik was, heb ik gewoon zonder ziekenfondscontract de stap gemaakt. Een praktijk gestart en daarna met mijn vrouw (pedagoge) onze nieuwe praktijk in 1997 gebouwd.

In de beginjaren heb ik mij grotendeels beziggehouden met de verbinding met fysiotherapeuten onderling en de huisartsen. Als bestuurslid van de Vereniging Vrijgevestigde Fysiotherapeuten (VVF) heb ik wel gemerkt dat de verenigingsdrift sterker was dan nu. Je wilde met elkaar sterk staan ondanks dat je eigenlijk elkaars concurrent bent. Het Gorinchems Fysiotherapeuten Overleg is een van die sterke formules, die ik vanaf het begin lokaal heb ingezet en die nog steeds bestaat, met de praktijkvertegenwoordigers om onderling contact te onderhouden.

Bij veranderingen sta ik vaak vooraan. Onlangs heb ik weer verbeteringen in de eigen praktijk aangebracht door visitatie van de praktijk. Zelfs een solist zoals ik ben moet eraan geloven. Andere software, omdat de vorige pakketten niet aan de verwachtingen voldeden, een nieuwe behandeltafel, eHealth, om zomaar wat te noemen. Ook al moesten veel fysiotherapeuten voornamelijk *hands off* werken in een hype van de afgelopen jaren, ik ben – met wetenschappelijke onderbouwing – steeds blijven geloven in een specifieke aanpak met fysiotechnische apparatuur. Echografie vind ik een boeiend onderdeel in de diagnostiek, maar als ik kijk binnen de orofaciale (kaak)fysiotherapie, moet het voor mij een echte toegevoegde waarde hebben in de behandeling.

Waar sta ik over vijf jaar? Mijn ambitie is om blijvend te verbeteren. Veel collega's kennen mij als zeer kritisch en ik ben ook kritisch naar mijn eigen handelen. Je zult mij zeker over vijf jaar nog tegen kunnen komen op social media. Het levert ook patiënten op. De vraag is of Twitter, Instagram en Facebook in deze vorm nog wel blijven bestaan. Voor mij zijn social media wel een uitlaatklep.

Onder andere in het 'gevecht' met zorgverzekeraars, die ik nu minder goed begrijp dan vijftien jaar geleden. In die periode had ik nog regelmatig overleg en persoonlijk contact met ze. Dat mis ik nu enorm. Misschien begrijpen zij mij ook niet zo goed.

'Wilt u voor ons een doosje paracetamol halen?'

Sinds zes jaar ben ik ook raadslid van de Gemeente Gorinchem en ik zie heel breed de problemen die op ons afkomen. Johan Cruijff zei: "Je gaat het pas zien als je het doorhebt". Momenteel zie ik als fysiotherapeut en raadslid de 'verliezen' in de gezondheidszorg. Onder andere het nijpend huisartsentekort tegenover het toenemend aantal ouderen. We staan in de politiek met 0-8 achter om het juiste antwoord te vinden op die problematiek. Met 'zelfredzaamheid en eigen kracht', 'maatschappelijke betrokkenheid zorgverzekeraars' en 'iedereen doet mee' komen wij er de komende jaren niet meer. Al die mooi verhalen over mantelzorgers en eigen regie vallen weg als een patiënt-echtpaar van tegen de negentig bij mijn huisbezoek zegt: "Beste fysiotherapeut, wilt u voor ons een doosje paracetamol halen, want mijn man kan het niet en ik weet het niet meer".

Hans van Mourik,
orofaciaal fysiotherapeut